

Motion

1980/81:2177

av Ulla Tillander

med anledning av proposition 1980/81:183 om fortsatt fysisk riksplanering

Fysisk riksplanerings innebörd måste vara att efter inventering av landets fysiska tillgångar hushålla med dem i ett långt tidsperspektiv.

Beträffande säkerställande av våra nationella riksintressen hänvisas i propositionen till förslaget till ny plan- och bygglag (PBL) vilken syftar till utökat samrådsförfarande och yttranderätt i planeringen.

Detta förslag är fortfarande alltför svagt, när det gäller värnandet om vårt viktigaste riksintresse – brukningsvärd åkermark.

Därför är propositionens tal om att fysisk riksplanering skulle få stadga genom en lagreglering av riktlinjerna inte mycket värt, för samtidigt motsätter man sig en speciell lagstiftning för den jordbruksmark i Skåne som är unik för landet i produktionskraft och svarar för en fjärdedel av vår försörjning. Ett lagligt skydd i en eller annan form av denna mark är enda sättet att ge stadga i planeringen.

Att ge kommunerna större självständighet i planeringen utan att på ett klart sätt ge exakta ramar för deras rörelsefrihet när det gäller den högavkastande jordbruksmark som bara finns i Skåne är inte i överensstämmelse med god hushållning och ansvar för framtiden, en framtid som kommer att kräva högre självförsörjningsgrad med mindre tillgång på hjälpenergier i form av handelsgödsel och kemiska medel. Då blir de av naturen mineralrika jordarna väsentliga. Därför bör de skyddas med kraft och inte på det vaga sätt som denna proposition ger uttryck för.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av bättre skydd för åkermarken i Skåne.

Stockholm den 6 maj 1981

ULLA TILLANDER (c)